

אלרות האשבע

גליון מס' 784

כטאון הרבנות והמוועצה הדתית בא-שְׁבַע

ומלךת התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"

אחראי מערכת
רב אברהם טריקי

פרשת הטהוב
בראשית

יעוד
רב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א

כוחה של תפילה

על גורגה תלך ועפר תאכל כל ימי חייך (בראשית ג, ד)

שלושה שותפים היו באכילה הפרי מען הדעת: הנחש אשר פיטה את חוה, ואחריו חוה אשר נפלה ברשותו, ואחריהם אדם אשר גירר אחריו אשתו, וכבר העירו חכם המוסה, מודיע העונש איטו והולם לסוגרה את דירוג חומרת העבירה. שהרי מן הראי שהנחש הערמוני אשר היה ראש וראשון ביצירת המדונה, הוא זה שיקבל את העונש החמור מכלם. אך לרובה הפלאה, דוקא הוא קיבל לסוגרה את העונש הקל יחסית. שכן האדם העשן בעונש החמור – א'ורורה האדומה בעבורך בעזבונו האכלנה כל ימי חייך וקץ ודורר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה... בדת אפיק האכל לחם עד שובר אל אדמה. וזהו אשתו מענשה גם הוא בעונש חמוץ של צער הלהה – הרבה ארבה עצבון והוריינך בעצב תלי' בנים ואל אישך תשוקתך והוא יטשול בך. ולעומתם, הנחש עונש בעונש הקל – על גורגה תלך ועפר תאכל כל ימי חייך. ולא עוד אלא אפשר שיש כאן ברכה עקיפה, שהריה מזון יהיה תמיד מצער לעולמים לא ימות מחורתה רעב. ברם לכשנתבון נראה, שכאן הנחש עונש בעונש הקשה מכלם. שכן אם גם עונש האדם וחוה חמוץ הוא עד למואות, אך בצר להם נותרה בידים האפשרות לשפר את שיכום לפני ה', כדי רחוב תפילה לעפ' כי עטוף ולפני ה' שפוך שיווי'. וכן הוא לנבי כל ביריותו של הקב"ה, תחולם לת' י"ס קרוב לה' נשברי לך ואת דכאיך רוח יושיע'. כטו שנאמר (חולמים קמן, ס) לבט' עוזר אשור קיראו' וכו'. אך להבדיל מכל ביריות העולם, הנחש גורש ממנו עדן עם מותו ביזו למען לא יזדק לשוב עוד אל ה', ובכך נשללה ממנו זכות התפילה! אלא שעדין יש להעיר, מהה היה ציריך הקב"ה להמציא את מזונת הנחש כדי למנע ממנו את זכות התפילה, והרי יכול בפניו שער' שמי' בזופן שלא התקבל תפילתו, ועל כרחך ציריך לו אמר, שאליו היה הנחש נזקק להתפלל לפני הקב"ה, אפשר שתתפילה זו הייתה מתקבלת הגם שמנגד רשותו אי'תו רואי לך. שכן זהו כוחה של תפילה, שהוא מתקבלת בכל תנאים, ובבלבד שהיא בוקעת מקריות לבגו וזה שאמר דוד המלך ע"ה (חולמים א, י"ס) לב' נשבר ונרכח אלודם לא תבואה, רוחצת לומר שאין הקב"ה דוחה תפילה בוקעת מלב שבבו, גם אם רואי לך מעד מידת הדין הרמהה בשם 'אליהם'.

וכען הוא ממש, יש לנו להזכיר מדברי הגמל (עשרה עז, ב) אוזחות נובוכתנש אשר השלך את חנינה מישאל עזירה לבבשו ואש, וכשנעדנו לבובוכתנש על דבר הצלותם, פתח ואמר: 'אותה כימה רבנן ותמהודה כמו תקיפין מלכוות מלכות עולם ושלטינה עם דור ודור' (ז'אלג, ג). אמר רבינו יצחק וזה רוחת לזרע פיו של אחיזו רישע, שאלמלא בא מלך וסתרו על פי, בקש לנגטת כל שרירות ותשבוחתו שאמר דוד בספר תהילים, ופי ר' ש"ט: 'שדה מסדר שבוחות נאות יותר מזה, ואילך אמרה, הקב"ה זה נטה אחריתך יותר מאחרי השירות שעשה לך', עכ' ל' יש להרומה, מודיע דקה ציריך לשלווח מלך מיוחד לסתור את פז כד' למנעו ממנה אמוריה שירה, וכי נבער מהקב"ה הלעול בפניו שער' שמי' בזופן שלא תישמע כל שירותו וביחסו יפלא על דברי רבינו יצחק, שאלמלא סטרית המלך וזה הקב"ה נתה אחר שירותו יותר משירות דוד המלך ע"ה... אתמונה! ברם גם בדת אימוה, שאליו היה מטען בידו לשליך הרה שחתה שירותו מתקבלה לפני הקב"ה, אע' פ' שחנדיל בהשעתו כל כך עד שהשלך שלשה קחשו עליין לבבשו האט!

ולהבדיל בין הטעא לטוהה, יש לנו להזכיר כן גם מתפללים משה רבינו ע"ה. דהנה אחריו שהתפלל חמץ מאות וחמש עשרה תפילות במנין 'אתחנן' כדי להוכיח נארץ ישראל, אמר לו הקב"ה 'רב לך אל תוסף דבר אל' עד בדבר הזה' (בטרים ג, כ). וגם באזאת יש להעיר, הרי כיוון שיצא דינו מלפני ה' שלא יכנס לאירן ישראל, מה בכך שייסוף עד להחתפלל, וכי בזה ישנה הדין. אלא הוא שאמרנו, שכן זה כוחה של תפילה שدوا מתקבלה לפני הקב"ה וקורעת גור דין, הגם שמתחללה הקב"ה לא רצחה בך. ולכן הוצרך להפסיקו מלחתפלל, והבן.

ושוב' יש לנו להזכיר כן, מדברי הש"ס (סוטה ז, א – לפי נספח וב"ח): 'אמור רב חנא ברבי חמינא, מפני מה מסתחר קברנו של משה מעוני בשור דם, מפני שגנול ויזע לפני הקחש ברוך הוא שעתיד ביה המקדש לחורב ותגלות את ישראל מארכם, שמא יבואו לבלוותו של משה באותו שעה ויעמדו בלבנה ויתחגנו למשה ויאמרו לו משה רבינו עמוד בתפילה בעזען, ועמדו

דבר העורך

התורה ושפע הברכה

כתב הבן לאשדי, "בראשית בראשית גימטריה י"א", לרמזים את ה'שימים", ראשי תיבות גימטריה י"א, א'רומו על ה'יא א'רומים הכתובים בתורה שהצדיקים העוסקים בתרתנו והקדושה לשמה, עושים נחת רוח לעמלה בשמים, ומבטלין את ה'יא א'רדים והקללות מעל בני ישראל, ואדרבא עוד הופכים אותם לברכות גדולות ועוצמות, וכמ"ש באותיות דובי עקיבא, שהחנורה מותחה באות ב' "בראשית" כיין שהיה לשון "ברוכה", מדכתי' ב' ב' ברכך ירושאל', היינו, ב' ב' ב' א'רומות תורתנו הקדושה, "ברוך ירושאל" יתבטלו ממילא הי' א' א'ודרים, שהרי אין אדרור מותבק בברוך, ושישראל המבורכים מותבקת בהם הברכה לשנה טוביה ומברוכת

בבכור אמר לך אביך אביך

רב עוזיאל אדרי
רב קהילת קושט שבטי ישראלי, שכונה יא' באשר שבע

לוח זמנים שבועי

יום	שם	לוח הזמנים					
		יום ג' מחתול	יום ג' מחרוזת	יום חמוץ ג' מחרוזת	יום חמוץ ג' מחתול	יום חמוץ חמוץ ג' מחתול	יום חמוץ חמוץ חמוץ ג' מחתול
5.30	5:29	5:28	5:27	5:26	5:25	5:25	5:25
5:36	5:35	5:34	5:33	5:32	5:31	5:31	5:31
6:45	6:44	6:43	6:43	6:42	6:42	6:41	6:41
8:58	8:58	8:57	8:57	8:57	8:57	8:56	8:56
9:33	9:33	9:32	9:32	9:32	9:32	9:32	9:32
12:27	12:27	12:28	12:28	12:29	12:29	12:29	12:29
12:58	12:58	12:58	12:59	12:59	12:59	12:59	12:59
17:15	17:16	17:17	17:18	17:19	17:20	17:22	17:22
18:14	18:15	18:16	18:17	18:18	18:20	18:21	18:21
18:28	18:29	18:30	18:31	18:33	18:34	18:35	18:35

שבט מבי"ז – שבוע מבי"ז
המולד בלילה ובביעי, שעה 22:01, 11-1 חלקיים.
ראש חדש חשוון בימים שליש ורביעי הבעל"מ.

זמן הדלקת הנרות

בראשית	כה אמר
כenisat hashabat:	18:03
יציאת השבת:	18:53
רבנו חם:	19:34

אודות הנסיבות

משה ובטל את הגויהה, מפני שחביבים צדיקים בmittah יתיר מבכחיהם... גם בזאת יש להזכיר, מודע היה צריך להסתייר את קבשו של משה לדורות עולם, כדי למנע ממנה ביטול נזירות על עם ישראל, וכי נבער מוקב"ה" לקים אה' טיוותו ולא להאין לתבלתו של המשא. ברם הוא שאומנו, שזו כוחה של תפילה אשר נשמעה בכל תחני ווככל מצב, וכיון שנגלי והוא לפניו הקב"ה שיש בכוח תפילתו של משה לבטל כל מירה, לא יותר אלא להסתיר את מקום קבורתו. הדורכים מופלאים ומבדירים הם بعد עצמן!

לדורג מא המאלהות אותן בינה, עד היכן מגע כחו של שברון לב כתפילה, נכל למלמד ממעשה יוזע אדות הבעל שם טבו אשר צוה על תלמידיו רבי אב קיציס להזכיר עצמו לתקיעת שופר לקראת ראש השנה הממשמש וכו', בלמודו כל הכוונות המיוחדות. עשה התלמיד במצוות רבו, ולמד ושין את כל הכוונות ונאם רשותם בפנסים מוחזק למשען ידו לנגד עיני בעית התקיעות והוא כבר נציב לפני התיבה, לחיפש ולא מצא את פנסוק המויהה בצר לו געה בבכי מושׁ וחל בסדר התקיעות בלי פנסוק ובלי הכוונות המיוחדות, למעט הכוונה הכללה - לקים מצות עשה לשמעו קול שופר. לאחר התפילה, ניגש לרובו הבבש"ט כשהוא שבור ורצין ואין יוזע אה נפשו מרוב עצה טפה הרוב על שכמו ואמר לו: 'ע' לך שהכוונות המיוחדות נעדו לפחות שעורי שפט, וכל כוונה שלמה רוא למשועה' מפהה' לפתיחה שעור מסרים. ברם יש פעמים אין אדם צריך כלל לכל אותן המפתחות, רבנן כי יש בידו 'גרון' אשר בכוחו לפרוץ את כל השערם, והוא שברון

רב יהודה דרשי

ישר כה!

היננו מודים מוקובל לבר שם מאות
משפחות נזקקות לאברכ' בית המדרש הగבוי
להוראה ודיננות "קול יהודה" ושאר פעילים שעוזרו
וסיעו בצד הרבניית **מרים דרע'** תמי'
בחילוקן מאות סלי המכון בעבר החג לאברכלים בני
התורה ולמשפחות נזקקות בעירינו הלאה.

**בברכת התהונה והצדקה
וועוד הצדקה שע"י בית מדוש
"קול יהודה"**

גנות והמועצה הדתית באר שבע
מחלקה הכשרות

הוספה השגה

"אטלייז יעקב אטיאס"
שוק עירוני חנות מס' 39

לשאלות רבים! הביעוג מה יחבר אב ורֵב

מיאיטליין יעקב אטיאס
בשוק העירוני חנות 39 ואין קשר כלל
לשאר האיטלייזם בשם "אטיאס".

על התוצרים הנוכרים בעסקים אלו

אורות הפרשה

התורה והגאולה השלימה

כתב הוציאים א' צ'ל, נרמז בתיבת "בראשית" שלושת בתים המקדש והגואלה העתידה, "בית ראשון א'ב", "בית שני א'ב", "בית שלישי י'עמוד ת'מ'ד", תיכף בימינו אמן.

התורה ומלאך המשיח

כתב ח'ן לאשרוי' תיבת "ברואשית" עם הכלול גימטריה "מש'ח" בשערו, ע"פ דאיתא במסכת סנהדרין (צח, א) שמלך המשיח יושב בשער רומי, ומוחכה שייראווהו לאגאל את בני ישראל, ועל כן חסם בגימטריה האות 'ל' רמזו על "ישראל" שהמשיח צריך את עזרתם בהבאת הנגולה, ע"י תשובה ומעשים טובים והוספה בתרורה ובמצוות.

התורה ובני ישראל

לימוד התורה בלב טהור

כתב רבי יצחק הכהן הוכמן צוק"ל תיבות "בראשית ברא אלקים", במלטפורת נגמטריה "לב", וראשי תיבות "את השם ו'את האין", בוגמטריה "טוב", רמז לדבורי התנא רבי אלעזר בן עיר במקצת אבות (פ"ב, ט) והסכים עימיו רבי יוחנן בן זכאי שהעיקר שיישיג האדם "לב טוב" מידות טובות, ועל כן גורמו שתי תיבות אלו "לב טוב" בתחילת תורהנו הקדושה, שצרכי לעסוק בתורת מותך לב טוב וטהרו שנאמר "לב טהור ברא לי אלוגים".

לימוד התורה בטהרה

כתב ה'בן לאשרי' מכתב "בראשית" צירוף שני תיבות "בית רاش" הכוונה, שראש וראשון כדי אדם למד תורה בטורה צריך הוא לישא אשה ולבנות את ביתו בבית נאמן בישראל, וכך איתא במסכת גיטין (בב), תניא אמר רבבי יוסי מימי לא קרייטי לאשתי אשתי אלא לאשתי בבית, וכאייתא במסכת קידושין (טט, ב) ת"ר ימד תורה ואח"כ ישא אשה, או ישא אשה ואח"כ ימד תורה, אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה נשא אשה ואח"כ ילמוד תורה, רבוי יוחנן אמר ריחיים בצווארו ויעסוק בתורה, וכן מכין שהמצווה הראשונה שבתורה היא מצות פריה ווביה. ועוד שלומוד תורהנו הקדושה אח"כ בטורה.

לימוד התורה בשבת קודש

כתב ה'רכبة מושלשת' האות "ב'" של תיבת "ב'זאשיט" גדרולה, יש לומר שבא לדומה על לימוד התורה ביום שבת קדוש, כמו שטנא דבי אלהיו (ובה פ"א) שיעשה את השבת כולה תורה, ובזה יש לפреш את מאמר רבי שלמה אלקבץ ז"ע, פני שבת נקבלה, כלומר, הרוצה לזרום שתאריך בו קדושות השבת, צריך שאת ה'פנוי' האות הפנימית והאמצעית של תיבת "שבת" שהיא האות "ב'" שורומות לתורה הקדושה שבת מתחילה התורה, שיעסוק בתורה בכל שבת קדוש, ואו נקבלה". זיכה לקבל הארץ מלמעלה של קדושות השבת.

לימוד התורה בקדושה

כתב מון החיד' א זי' ע, בספר נחל קדומים תיבת "בראשית", ראשית תיבות "בקול רם אברך שם" (ז') ה' (שם הויה מתחילה באות ז') ת'מיד', וע' פ' דבריו יש לפרש בהקדם דברי תנא דבי אליהו (רבה פ' ז') והובאו דבריהם במסכת כתובות (קד, א) בתוספות ד'ה לא וכו', עד שיתפלל אדם שיכנסו דברי תורה בתוך מעיו יתפלל שלא יכנסו אכילה ושתייה יתירה בתוך מעין, והיין, "בראשית" רום שישמור עצמו מאכילה ושתייה יתרה, ויעסוק לבך את ה' בדברי התורה הקדושה.

אורות ההלכה

**תשוכות ההלכתיות משולחנו של
מורנו חמרה דעתרא
הగאון הגדיל רבי יהודה דרעל' שליט"א
הטיפול בגוף בריא בשבת (המשך)**

ש - האם מותר בשבת לגוזז ציפורניים בשנייניהם או ביד?

ת - גיזות ציפורניים (או שעוזר) בשבת בכלי היחיד לך, כגון קוץ או מספרים, אסורה מהותהו, משום חולדה דגוז. אבל שלא באמצעות כל', כגון בשינוי או ביד, אסורה מדרבנן. ויש להזכיר היחיד את הרגלים בכך חול, שלא יטאו חיללה לידי חילול שבת. ומכל מקום אם כבר נהתקה מלאה ורב הציפוף באוקן שהוא תליה בקצת האכבע, אם יש לו צער נאך, נראה שמותר לסתורה ביד או בשן.

ש - האם מותר להעתמל או לעשות מסאג' בשתב?

ת - אסור להעתמל בשבת לזרוך רפואי, כגון לשחרור שריר תופס וכדוםה. והוא הדין לגבי מסאג'. אך העתמלה קלה כודך שהוא גוריל בה בכל ימים או מסאג' לצורך הנא תרנ' וראיה שיש מקום להקל. ובמונטג'ו קרבא עליון ברוכה.

ש - אשה אשר חל ליל טבילהה בשבת ושכחה ליטול ציפורניה, תנקך

ציפורניה, כיצד יש לה לנוהג?

ח - אשה שחל ליל טבילהה בשבת ושכחה ליטול ציפורניה, תנקך

היטב את הכלולן אשר תחת ציפורניה אפילו בכל הימוזד לך. וביצירוני והרגלים יש להחמיר למחילה במקום האפשר - לנקר את הכלולן ביד ולא בכל. ובמקום שיש גינה מצויה, עדיף שתגוזו לה את ציפורניה ביד, ובמקרה הגוץ או אפ"ר בסכלה.

ש - האם מותר להסתרך בשבת?

ת - אסור להסתרך בשבת מושם שקורב לו יהודי שיבוא לידי תלישת שיעור. ולעתה ובחב הפסוקים, הוא איסור דאוורייתא. ועל כל פנים אין חלק שהוא איסור מודרבן, והנסarak עצמוני אסור מושם מונקזה, כדי כי שמלאותו לאיסור. ומפני שהדבר מצוי אצל הרבה אנשים המודללים בך עד שעראה הדבר כהיר בעיניהם, והזיהוי האחthoniy בזה מאוד וכותבו יאוי לעיניים שכך וחותם לעבור בשאת נפש לחיל שבת בידיהם". ומכל מקום במברשת רכה ומוחודה לשבת אשר ניתן להסתרך בה בלבד חשש לתלישת שיעור, יש מקום להקל ובלבך שיזהר מאד שלא יתלחש שיעור.

ש - מה דין האיפור בשבת?

ת - איפור באמצעות משחה וכחומה הנדבק לפנים, אסור הן מושם ממוחה והן מושם צביעה (מדרבנן). אבל באיפור שאיתו נדבק בגוף ולפניהם כן פודרה, יש מקום להקל, ממש שאין סאן מרים וגם צביעו אין בה שרוי אותו מתקיים כלל. אולם יש מחמירים גם בזה, והמקל יש לו על לסתונו, והמחמיר תבעה עליו הרכבה. במה דברים אמרורים באשה אשר דרכה להתוויות, אבל באיש מותר לתת פודרה לכיסוי פצעים וכדומה, מפני שאין איסור צביעה כלל על גוףו ועל איזו רכבה ללבושים.

ש - האם מותה להסיר בוץ או כתם מעל בגדיו בשבת?

ת - מותר לנער בוץ מבגדיו ורק באוכן שימושו שמשפכי הבגד מבפנים, אך אסור לשפשפו מביחסו כדי לסלוקו מן הבגד. כמו כן אסור להסיר כתם מעל בגדיו בשבת, אפילו ביד ובצפוחן וכל שום ממירים וכחומרה.

ש - האם מותח להשתמש בטיטולים בשבת?

ת - מותר להשתמש בטיטולים בשבת - הן בהדבקת המדבריות והן בהסתורן. אך ראוי לפוחנן בערב שבת, והמחמיר בזה תבוא עלייך ברכה. ובגמרא השימוש יש לזכור שלא להדביקם לקראת השליחתך לך.

ט - האם מותר בשפט להרכיב משקפיים מהלפי צבע?

ט - מותר להרכיב בשפט משקפיים אפילו שמחליפים את צבעם בשמש ובצל, משום שאין בזה צביעה מכונה טענית.

**ת - יש שכתבו לאסור נתינה עדשות מגע לתוך חומר ניוקי
המיוחד להם. אך לפי הנראה, יש לסמן בזיה על דברי המקיים.
ועל כל פיטם, מוממיג בזה קרא עלון רבכון.**

**בכמלהת 5 שנים לעלייתו בסערה השמיימ
של מרון מלכא, עתרת ראשנו והפארתיינו הראשל"ץ
מרן רבנן **עובדיה יוסף** זצוקללהה**

חומר של גדוֹלִי הַדָּוָר

הסבב של מזל הזהר למשך חמוץ ופומיס. די להזכיר בסיסמותו שטעה לספר "כיע אמר" ח' ג' ב', וכן שיל' "חוון שבידה" ח' ג', ליהוא כדי נזול הזהר והוא המשך והערכותם למן. וויאתל' ג' הנבר' ע' שוויאל, ע' ה' הכתיריו בשונה תשי' ב' (בחיות מרטן כנ' 31) בתארים מוחדים" ב' בכינויו ורוחחא תפשאג הבה האטא, חריך' ובכי מוחוד' ל...". באותה שעה כתוב לו הרוב הראוי שישראל הנראה"ה החצונ' "ליידי יהו ל ספר "חוון שבידה" על הלכות פטוח של הבה הבאנן ההוריה בילק, ייזא אלוקים מוכנס וט', ומבהן כן בעינוי מאי מאי במקראות המכנה שורה ובסיור מכם". העשנות תשי' ב' כתוב לו רה' של יוישלטם, הגוץ' פ' פרטן תל' ל' "בוזיעי ומבדי קא אמאיא האן יהו רוחב הבאנן הרוחי בקע בחוזרי תורה, סוחה' לר' עבדיה יוסט, מזל מזל ושיטט מודיש בני זיין מכטבוסטן, ומואשר שקד על התורה בינויה רבתה, וונתקס ט' נפש עמל עמללה לא, מל געליהlement במלעלות התורה, תעצלעה לרבב בלא חזין ברבנת בפתח תקוה וטל, ווועווע טמיה מותנו ווועריאא סכיניה, ווועץ ט' בל' בסוטה הש' ס' והופסקם, ווועדו יפה בהקריל הלכות ובספקוחן, מושגאה פוטס לכל צד, אבעזיות איטמא נטמא אונטע איטמא סברא, וזה קנקן חדש מלא ישן, יזיעוועים מיטאנו נהו בו בחרוזו...".

בתוכה דהיתר אעדיף

יהודי אתיופיה

לילת יהודית אתקפה והמאה בכוניה סניות הלתירות שכוכות. בעדר הלחתי נרע ואבין אמרן את זהותו איזויפה וקבע שם יהודים שיש לפרטם לדוחות. הוא המליך על מושג לתחילה, כדי שיטකם על דעת כל הקווילים בישואל מן השטוף על הח'ז' והמהדר' ש' חוגנים טופים בדור קורם שהסכימו ללבעה זו, ומם הראשון לזמן רב רפאל מאיר אנגלי עוטם בית יהודין בירושלים, הלאן רבי יהויל הילסדייטר, וזה בתחילת הגנבו ראש המשלה דאג, נב' להלכה מתא, ושוי המשלה כמו משה די' וטאיל אלון להעלומ איזה, אך פסקתו ההלכתית שבסענות בכואבם אוותם לחייב עד עולאות איזה, ראש המשלה הצער, מוחם בין כל תשלים אוו מושם לאיגולות שצערו שאריות הפליטה מחרוזת זו בספר "ביש' ח' ח' ואוילען ז' א' (ה) הא מארך בנמקות הלתירות ובמקירות וביט' בסוף לאראש טחו בישיבות שר' הממשל וחשב ראש הסוכנות הוועירית בט' ב' בשפט של' ה' סכם על הקמת צוות במקרא ולחתוק השבorth על יהוד איזופיה, ואנדור ושל' ה' הילטורי להחולח את חוק השבות ורשותם: "אתה על פיך צוות טוח טל והראשי לשושיאל החב' בעמיה זיך".

וועון המשטה למשלה דאו היה בעקבות ק', שאון לעכבר את ישם במושם ואבלטיו יהודים. מל העלה מאיזופיה לשישראל החלו, ודס חזו' חט' המשע' לישואל כישעה עשר ערך עילם במאומה, בשעת חט' ב' בקש אושע שבת פונכ', מוש' הנרא' ב' שך ז' ג', לסייע את הולכדים של מוץ לפסיקה זו והוא העביר את השובתו הולסדייט לענא' ב' שנ', שעבר על הושבורה במלון מס' ים. בזאת העין הוא התבבא שוחטעל ממד מעומק הדבר.

הברחים הרוקט, ואן שהוא ענטז עין לוי מוסס בדרכ' נהזר לו שמן מוחבב על חזות מודניטים ועל פיחות איזוטים בחלקה, וזהו להבע את דעתן, דעת תורה.

יהיו רצון שזכותם של מರן צוקוללה"ה
תנו بعد כל עם ישראל אבון ואגון.

שנת גאולה

בראשית שנת תקע"ה נועדו בינויו
כמה מגדקי העולם. עניות חוץ
ראואת הארץ שעתידות להתרחש על
עם ישראל. ישבו הצדיקים וניסו

לטcs עצה מה לעשות כדי להושיע
את עם ישראל.

לבסוף הגיעו להצלחה, כי אין מנוס
אל לרכז כוחות ולהחיש את גאותם
עם ישראל על ידי משיחצ'נו.

הצדיקים היו רבי יעקב יצחק הכהן
מלובין, המגיד מקוזנץ, רבי
קליגרמן מינישטאט (בעל מאור
ושמש), ורבי נפתלי הירץ מרבורג.

מננו וגמור שהזמן הראי ביטור רוכז
מאפס משותף בעניין זה הוא –

שמעתתורה. לאחר ראש השנה, מי
התשובה והיום הקדש, כאשר עס-
ישראל ור' ותורה; בתום ימי חגי

הסוכות, כאשר הכל טודם במצוות
מתוך שמחה – זו השעה הקשרה
לעורח סחד ווחמים על עם ישראל
ואגורלו.

אולם כבר עבר הגהסיות החלו
העוניים להשתבש. המגיד מקוזנץ
חללה קשות ופל למשכבר, מצבו

הידדר והלך משה לשעה, והוא שכ-
בעיניים עצומות כמנתק לאמורי
מסביכתו. חסידיו נזקו לבייחמדרש

והתפלות לדופאות הרקיעו שחיקם.
לפתח פה המגיד את עיניו ופנה אל

בונו, רבי משה אליקים, שניצב ליד
מיטחו. לפניו רגעים אחים נגלה
אליל הצדיק רבי לוי יצחק מברדייצ'ב
ואמר לי: כן: 'בעוד זמן קוצר תחיה
אצלנו. מלמעלה בתבט על הכלול
בעיניים אדרות לגמר, אז תיווכח כי
מה שנדרמה אצלם, בעולם הנשימי,
לצראה ורעה בעבר כלל ישראל, איןנו
אללא טובה גודלה. חילך לך ממאמץין
לזרוק את הקץ'.'

אמירת הדבורים הללו דרש מהמגיד
מאצימים רביבים. הוא עצם את עינו
ותתנסן בכבודות. עברו כמה רגעים

שב וגיס און כוחותי הדרלים
האחרונים ואמר: "לך ומסור לחברי
ההזהות כי ייחל להרעיון עולמות וכי
ייחי את ידו מהמשימה שנטל עלי".

שעה קלה לאחר מכן המגיד
מקוזנץ את נשמו לוויטה. מרבעת
הצדיקים שקיבלו עליהם את המשימה
הכבד להחיש את הגאולה, נותרו

עתה אפוא רק שלושה. חסידיו של
החוזה מלובין החליטו להסתיר
מרקם את דבר הבשורה המורה, כדי
שלא לצערו בעבר ימן שמחתנו".

לקראת שמעתתורה נהרו אלפי
חסידיים, מקרוב ומרחוק, לחצירו של
החוזה מלובין. ואכן, באותה שנה
הракיעה שמעתת'ה' הקפות' שחיקם.

החוזה בכבודו ובעצמו התרוצץ בין
חסידייו כשבידיו בקבוק 'משקה' ומוג
מן לתוך כסותיהם. "שםחו יהודים,
שמחו!", קראו ונירה עילאית שפוכה

התודה והברכה

**היגנו מבייעים את העלהתנו
הלבנה לנוכח ציבול ההמוניים
אשר נהלך בהמוני לכיים
מצוות "הקבלת פני לבי בבל"**

רבי יחזקאל דרשי שליט"א
הרב הראשי וראב"ד באר – שבע

בעשרות אירוחים שמחה בית השואבה והקפות שניות
שהתקיימו השנה בכ"ל רחבי העיר ובכך ביטאו את
גודל אהבתם והערכתם לכ"ל מפעליו ה公报ים של
כבוד מוריינו ורביינו שליט"א הפועל בஸירות נפש
של ממש המעוררת השאות לבריאות וחומת הדת,
השבת והבחורות, והפצת תורה לאפ"ם ורבבות
בכל רחבי הארץ, הרף כל המכשולים הניצבים בדרכו.

ומכאן התודה והברכה לרבי השוכן איש העיבור, רבינו
אגבאי בתי הכהן, אשר פעל במלוא כוחם ומערכות
להצלהה המדינית של האירופים שהיאקיזמו בכל
המודקים המורכבים בעיר, וזכה לקדש שם שמים ברובם
והרकמת כבודה של תורה בעירש הקדש.

ולבדו בכ"ב מוריינו ורביינו המגיד דארתרא שליט"א
הינו אומרים "ואהה רק חזק ואמאן אל תעוז"
ואל תיתח כי עמרק ה' אלוקיך בכל אשר תלה",
ויה רצון שימשך בירור שאות וביתר ענו בכל
מפעליו ה公报ים מתוך בריאות ונחת ולא יעד
מפני זיויה וקריה עד עולם אמן.

כככל ש"י אים כי יי' לך וואם
האלען

שלמי תודה

הדרינו מבייעים בזאת את הערכתינו והוקרטינו
לאיש חיל דב פעלים לתודה ולתעודה
עשה ומעשה למען הפצת והרבנות הדת
בעירנו ה' באד שבע יע"א
מיהושע (שוקי) דמליהי
ממונה המועצה הדתית באד שבע

אשר לא חסן מאמנה והشكיע רבות מאד
באיירוע של חג הסוכות

"שמחה בית השואבה והקבלת פני רבו"
ויכן באירועי "הקפות שנית"

ברחבי העיר במזוזאי חג שמחת תורה
יה"ר שצוכת התהו"ק תנגן בעדו

ובعد ב"ב אלף המגן
ברוב אושר נחת ושםחה מכל יוז"ח אמן.

הברכים ומודים
בשם תושבי באד שבע

שבת שלום

על פניו. "ירקדו יהודים, ריקדו",
האץ בחסידיו והוסיף: "אם נוכה
לשמחת תורה שמח, נוכה גם לתשעה
באב שמח".

ירקדו חסידים שעוט על שעות ולא
נון. הם אפילו לא הבחינו בצדרכם
החויה מביתה המדוש. החוויה פרש
לחדרו להינשע מעט, עד שכוחותיו
ישבו אליו ואז יכול לשוב ולירקדו עם
חסידיו.

באותה שעה שבה ריקדו החסידים
ופיזו בעוח בשמחת התהו, עליyi
מנויות רבם, ארע לחוויה עצמו דבר
פלא מבהיל. רעייתו הרבנית יצאה
ובאה כדי פעע לחדר שבו נח, כדי
לסייע לו ולודוא שהכול בשורה.
באותה הפעמים, כאשר נכנסה לחדרו,
נדמה לאלו שהיא בעלה איינו על
מיותו!

דר החדר הייתה נعلاה והרבנית
ידעה בביטחון שבעלה לא יצא בעודה
החויה. נזקה הרבנית אל בית
המודרש אף אם שם לא נמצא החוויה.
בבתחאת פסקו הרוקדים והושבתה
השומה. החסידים המבוגלים יצאו
לחפש את רבם.

באותו גונן ממש עסוק הציג רבי
קליגרמן, עליyi דרכישלו, בייחודים
עלילונים להבאת הגאולה. פתאום
ירושלמה אבן דוגלה לעבר חלון חדרו,
וניפצת את השימה להרים וקטעה
את חוט מחשבותיו, ובתל רבי
קליגרמן ופרק ברכי. "מי יודיע מה
איירע בלובין", אמר לסטודנטים אותו
ומייר בדמעות.

כעובר שעה קלחה מצאו החסידים את
רבם החוויה מוטל על הארץ בחצר
ביתו, מתחת לחלון חדרו. איש לא ידע
להסביר מה משך את הצדיק לחalon
וכיצד בדיקן נפל בעדו חלון החוויה. רק נס
הותו בו בחיים לאחר הנפילה חז.

השיבו החסידים את רבם לבתו
ורופאיLOBLIN הוזעקו לטפל בו.

ובאותן שניות, בעיצומו של הקופות
בבית-הדרשו של רבי נתניאל הירץ

מרבורג, שנערכו עליyi כוונות האורי

וזיל, ארע גם בביותו נורא. פתאום
פרצה אש באחד החדרים, אחות עד
מהירה בכל הבית וכילתה אותו עד
היסוך. כל בני-הבית נסעו על נפשם
ולא נגעו, חוץ מענער צעריה את

שנכלדה באש ונספה. אין צור
لتאר את העצב והיגון שירדו באחת
על רבי נתניאל הירץ וסבירתו.

בימים הבאים הובא לידיות החוויה
מלובלין כל אשר אירע לשלשות

חבריו. "לא זכינו לשמחת תורה שמת",
ולא ניכנו לתשעה באב טמ"ח, אמר
בצער.

תשעה חדשים חצוי נורח החוויה
מלובלין רותק למיטותו. כל מאציו
של תלמידיו המסור ורופאו האיש,

הפרופסור חיסידו ברגנרד,
לאושן, עליyi בתו, "כל כח
הטהרא-אהרא כמו והתאחדו נגיד
ונגד חבריו", היה החוויה ממלמל

לאורך כל אותה תקופה.
בתשעה באב התבקש החוויה מלובלין
ליישיבה של מעלה.

לרפואת
ר' יוסף שלמה בר עלייה
ורחל בת סימי